

Όνοματεπώνυμο: Χριστίνα Ορφανού

Έτος ειδίκευσης: 3^ο

Νοσοκομείο ειδίκευσης: Αρεταίειο Νοσοκομείο, ΕΚΠΑ

Πες μας κάτι για σένα...:

Γεια χαρά, με λένε Χριστίνα! Ξεκίνησα να σπουδάζω στην Οδοντιατρική Αθηνών και μετά πέρασα με κατατακτήριες στην Ιατρική Αθηνών, με σκοπό να ασχοληθώ με τη Στοματική και Γναθοπροσωπική Χειρουργική και τον Στοματοπροσωπικό Πόνο. Σύντομα, ωστόσο, με γοήτευσε η Αναισθησιολογία κι έτσι άλλαξα σχέδια. Μετά το αγροτικό και το μεταπτυχιακό στην 'Διεθνή Ιατρική – Διαχείριση Κρίσεων Υγείας', επέλεξα να κάνω ειδικότητα στο Αρεταίειο, κυρίως επειδή με ενδιαφέρει πολύ η Θεραπεία του Πόνου.

Επί του παρόντος, ανάμεσα στην δέκατη επανάληψη του Toy Story 2 και τις φοβερές περιπέτειες του Κεραυνού Μακουίν, που παρακολουθώ ανελλιπώς με τα αγόρια μου, προσπαθώ να στριμώξω όλα όσα θέλω να κάνω: διάβασμα, σεμινάρια, συνέδρια, διδακτορικό, μεταπτυχιακό στην Αλγολογία, διακοπές, ένα ποτήρι κρασί με αγαπημένα πρόσωπα.

Τι θέλεις για την ειδικότητα στην Ελλάδα;

Η ειδικότητα της Αναισθησιολογίας, το τελευταίο διάστημα, έχει αρχίσει να γίνεται και πάλι ελκυστική στα μάτια των νέων γιατρών, με αποτέλεσμα τα μεγάλα και κεντρικά νοσοκομεία να είναι πλήρη ειδικευομένων. Τώρα, λοιπόν, φαίνεται να είναι η καταλληλότερη στιγμή να κερδίσουμε το μεγάλο στοίχημα: να αποκτήσουμε και πολλούς, αλλά και καλούς, νέους Αναισθησιολόγους στην Ελλάδα.

Για την ειδικότητα στην Ελλάδα θέλω να είναι ολοκληρωμένη, με ουσιαστική εκπαίδευση τόσο στις τεχνικές όσο και στις μη-τεχνικές δεξιότητες, αλλά και σε θεωρητικό επίπεδο. Να υπάρχουν αντίστοιχες δικλίδες, ώστε να διασφαλίζεται, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, ότι όλοι οι ειδικευόμενοι κάνουν τα βήματα που πρέπει μέσα στα πέντε χρόνια της ειδικότητας. Υπάρχει το σχετικό ΦΕΚ (2019), που μαζί με το logbook, περιγράφουν αναλυτικά το εκπαιδευτικό πρόγραμμα των ειδικευόμενων στην Αναισθησιολογία. Θα ήθελα να τα δω να γίνονται πράξη σε όλα τα νοσοκομεία, για όλους τους ειδικευόμενους. Να εκπαιδευόμαστε εξίσου όλοι, πιο πολύ, πιο συχνά, πιο αποτελεσματικά, πιο μετρήσιμα, με σεβασμό στις ανάγκες, τις δυνατότητες και την προσωπικότητα του κάθε ατόμου, τόσο στην Ελλάδα όσο και σε εξειδικευμένα κέντρα στο εξωτερικό, από ειδικούς που συνεχίζουν να εκπαιδεύονται και θέλουν να μεταλαμπαδεύσουν τη γνώση.

Τέλος, θα ήθελα να προβλέπεται ψυχολογική υποστήριξη των ειδικευόμενων, χωρίς ταμπού και στίγμα, ώστε να παρέχεται βοήθεια σε σχέση με το εργασιακό άγχος.

Έτσι, η ειδικότητα μας θα είναι πάντα ελκυστική, χωρίς να υπάρχουν περίοδοι με άδειες θέσεις ειδικευομένων στα νοσοκομεία και, κατ' επέκταση, έλλειψη ειδικών Αναισθησιολόγων αργότερα.